

עמ"ת 5068/14 - פילמון אוקבמוקאל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
עמ"ת 5068-14 אוקבמוקאל(עצור) נ' מדינת ישראל
25 אוגוסט 2014
בפני כב' השופטת נחמה נצר
העורר
נגד
המשיבה
פילמון אוקבמוקאל (עצור)
מדינת ישראל

נוכחים:

העורר וב"כ עו"ד אליסף יפרח

ב"כ המשיבה עו"ד גלית זימרן

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפניי ערר על החלטה מיום 6.7.14 של בית משפט השלום בבאר שבע, במסגרתה קבע בית משפט קמא כי מתקיימת תשתית ראייטית כנגד העורר אשר על פי מהותה מקימה עילת מעצר הואיל ומדובר בהתנהגות אלימה ותוקפנית מצד העורר כלפי המתלונן באמצעות אחיזה בשבר צלחת, ובהמשך קבע בית משפט קמא כי באין חלופת מעצר ראויה, אחת דינו של העורר להיעצר עד לתום ההליכים.

הערר שבפניי מייחד דיבורו גם לשאלת התשתית, ובעיקר למידתה ולעצמתה כמשליכים, באופן ישיר, על היכולת לבחון חלופת מעצר בעניינו של העורר.

בהודעת הערר, שהיא מפורטת למדי, פירט ב"כ העורר את השגותיו על התשתית הראייטית. עיון בחומר החקירה מעלה כי מדובר בהליך חקירתי שעיקרו עדות המתלונן אל מול גרסת העורר. אין ספק כי מדובר בגרסאות סותרות, שעל פניהן אף אינן יכולות להיבנות או להתיישב זו עם רעותה. כך למשל, העורר טוען כי החתך מתחת לגבת עין שמאל, אצל המתלונן, נגרם כאשר העורר ניסה להדוף ניסיון של המתלונן לדקור אותו באמצעות מזלג בעל שיניים, ואילו המתלונן טוען כי אותו חתך מקורו בפעולה אקטיבית, של העורר כלפיו, בשעה שהעורר אחז בשבר של צלחת אותה שבר עובד לשימוש בשבר כדי לחתוך את המתלונן בפניו.

חומר החקירה אף מלמד כי לא היו עדי ראיה לאירוע האמור, ואותם שני עובדי מלון שנחקרו, מעידים על עצמם כי הגיעו לזירה לאחר שכבר נגרם אותו חתך בפניו של המתלונן, שכן שניהם מציינים כי פניו של המתלונן היו שטופות דם, וכי הוא נראה לחוץ ובאי שקט.

בעניין זה, טוענת ב"כ המשיבה כי למראה התמונות המתעדות את החתך, קשה להעלות על הדעת כי חתך זה נגרם ממזלג בעל שתי שיניים או יותר, אלא נראה כי מדובר במכשיר קהה שחודו הוא אחד, ואשר השימוש בו גרם לחתך מלא ולא מקוטע. יצוין כי בתיק החקירה ישנו תיאור של החתך, אך אין התייחסות של הרופא לגבי השאלה ממה נגרם חתך זה, או לגבי ההתכנות כי החתך לא נגרם משבר זכוכית, אלא דווקא ממזלג גדול בעל שיניים.

טענה אחרת בפי העורר היא כי גרסתו לגבי מה שאירע בינו לבין המתלונן, היא גרסה עקבית החל מתחילת החקירה ובהמשך החקירה. כאשר העדים, אשר הגיעו למקום, דהיינו, איגור ואותו רביבו, מתארים את ששמעו מפי העורר, כך שבוודאי אין בעדותם כדי לשמש נדבך מחזק או מפריך לעדות העורר או לעדות המתלונן. עם זאת, ראוי לציין בהקשר זה כי בתיק החקירה עולה אינדיקציה לכך שהמתלונן טען בתחילה כי הותקף על ידי שניים ממוצא סודני, כאשר אחד מהם חתך אותו והאחר אחז בידיו מאחור. זו הייתה גרסתו של המתלונן בהודעתו למשטרה, וזו גם הייתה גרסתו בפתיח להודעה שנגבתה ממנו ביום 17.6.14 בשעה 21:43. רק בהמשך הדברים שינה המתלונן טעמו, ולמעשה ציין כי העורר הוא זה שגרם גם לסימנים האדומים בצווארו, ויש להדגיש כי גרסה זו בוודאי אינה מתייבשת עם גרסתו הראשונה של המתלונן, שהרי זה ציין מעורבות של שני אנשים, כאשר האחד חותך אותו מעל עינו ומתחת לגבתו, והאחר אוחז בצווארו, ורק לאחר מכן, כאמור, הוא אומר כי העורר נתן לו עם הצלחת בראש וביד השנייה, תפס אותו מהצוואר. גם באשר לתיאור זה, יש לשאול שהרי המתלונן ציין כי העורר נתן לו עם הצלחת בראש, ורק לאחר מכן הוא טען כי החתך שנגרם לו מעל העין, מקורו בשימוש באותו שבר צלחת. לטעמי, אי דיוקים אלו בגרסתו של המתלונן וחוסר יכולתו לעמוד מאחורי גרסה אחת עקבית וסדורה, עשויים בבוא היום להבשיל לכלל פרכות וסתירות בגרסתו של המתלונן, ומאחר ועוסקים אנו בתיק שבו כל שיש בתיק החקירה זו גרסת המתלונן אל מול גרסת העורר - יש בכך כדי להקשות במידה מסוימת מעצמתה ומדיעותיה של התשתית הראייתית, ככזו המחייבת כמסקנה אחת ויחידה, את המשך החזקתו של העורר מאחורי סורג ובריח.

אכן, גם בית משפט קמא ראה לנכון לבדוק חלופת מעצר. ולאחר בדיקה זו הגיע לכלל מסקנה כי החלופה שהוצגה אינה חלופה ראויה, ואף לא הולמת, מאחר ודובר בחלופה המבוססת על פיקוח של שני נתינים זרים ממוצא סודני אשר שוהים בארץ מכוח אשרה קצובה, אשר עובד לדין בבית משפט קמא, עתידה היה לפוג תוך ימים אחדים.

העובדה כי בית משפט קמא פעל לבחון חלופה, בוודאי מלמדת על כך שגם בית משפט קמא סבר כי עצמתה של התשתית הראייתית ונסיבותיו של העורר, אינן מחייבות בהכרח מסקנה כי פניו של ההליך למעצר ממש מאחורי סורג ובריח.

להבנתי, האופן שבו יישם בית משפט קמא את ההלכות לגבי שחרור לחלופה, הוא יישום נכון והוא מבטא יישום קונקרטי בנסיבות של הערבים שהוצגו.

לעת הזו, לאחר שבחנתי את התשתית הראייתית וכאמור, קבעתי לגביה את האמור לעיל, הנני בדעה כי אם יש בידי העורר להציג חלופה המבוססת על ערב ישראלי ולא כזה אשר שהותו בארץ היא קצובה זמנית או מוגבלת, אין מקום לקבוע כי דינו של העורר להיעצר עד לתום ההליכים, אלא לכל היותר, כדינו להיעצר עד למתן החלטה אחרת, תוך מתן הזדמנות ראויה לעורר להציג חלופת מעצר אחרת.

אשר על כן, הערר מתקבל במובן זה שהחלטה המורה על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים בטלה, תחת זו מורה כי העורר ייעצר עד למתן החלטה אחרת, ועל בית משפט קמא לחדש הדיון בבקשה בפניו, מוקדם ככל האפשר, על מנת לאפשר לעורר להציג חלופת מעצר אחרת.

כיוון שהעורר נעצר עד למתן החלטה אחרת, כי אז לכל דיון נוסף בעניינו, יש לזמנו באמצעות שב"ס. המזכירות כאן תעביר ההחלטה למזכירות בית משפט קמא, על מנת שזה יקבע מועד להמשך דיון בפניו.

ניתנה והודעה היום כ"ט אב תשע"ד, 25/08/2014 במעמד הנוכחים.

נחמה נצר , שופטת